

**Božje neobično
delo**

Adrian Ebens

Naslov originala:
God`s Strange Act
by Adrian Ebens

Božje neobično delo

prevod i obrada:
Maranathamedia RS

jun 2017.
www.maranathamedia.rs

Božje neobično delo

Izražavam posebnu zahvalnost mojoj ženi Lorel i dragom prijatelju Kregu Džonsu na ohrabriranju da napišem ovo.

Zahvaljujem Denis Grant na njenoj pretrazi i pružanju podataka za ovu knjižicu.

Takođe sam zahvalan Trevoru i Sari, Juti, Geriju, Dejanu, Džefu i Igoru za njihova ohrabriranja i podršku na ovom projektu.

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Karadžić - Daničić prevoda osim ako nije drugačije naglašeno

Sadržaj

Ljut i gnevan Bog	4
Božje misli nisu naše misli	6
Božje neobično delo?	7
Posmatranjem se menjamo	8
Vreme muka Jakovljevih	10
Mač Gospodnji	13
Gora Ferasim	16
Šta je uzrok pukotine ili proloma u zidu?	20
Božji gnev i jarost	23
Gresi koji su stvorili pukotinu	25
Isus na krstu stoji u prolomu	27
Gavaon	28
Sila Božja	30
Grad i vatra	33
Kako je Hristos bio pogođen gradom na krstu?	37
Trijumf svetlosti nad tamom	41
Sunce i mesec stoje mirno	43
Božje neobično delo	44

Ljut i gnevan Bog

Nakon čitanja nekih stihova u Bibliji, mnogi ljudi počnu sumnjati da je biti spasan i otići na nebo dobra stvar.

1. Mojsijeva 6:7 "I reče Gospod: Hoću da istrebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od čoveka do stoke i do sitne životinje i do ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih stvorio."

5. Mosjijeva 29:23 "Zemlju ovu opaljenu sumporom i solju, gde se ne seje niti šta niče niti na njoj raste kakva biljka, kao gde je propao Sodom i Gomor, Adama i Sevojim, koje zatre Gospod u gnevu Svom i u jarosti Svojoj."

Isaija 13:9 "Evo, ide dan Gospodnji ljuti s gnevom i jarošću da obrati zemlju u pustoš, i grešnike da istrebi iz nje."

Psalam 78:47-51 "Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. Posla na njih ognjeni gnev Svoj, jarost, srdnju i mržnju tako što je poslao četu zlih anđela među njih. Ravni stazu gnevu Svom, ne čuva duše njihove od smrti, i život njihov predade pomoru. Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovim." (King James prevod)

Otkrivenje 14:9-11 "I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog."

Ovo je samo mali uzorak stihova koji govore o Gospodnjem žestokom gnevu i milionima i milionima ljudi koje je, kako deluje, Bog pogubio nakon što, naizgled, više nije mogao zadržavati Svoj žestok gnev. Dodajte ovoj zagonetki i nalog koji je Bog dao Mojsiju kada se Izrael okupio oko Sinaja.

2. Mojsijeva 19:12-13 "A postavićeš narodu među unaokolo, i reći ćeš: Čuvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete

kraja njenog; šta se god dotakne gore, poginuće; Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspe ili da se ustrelji, bilo živinče ili čovek, da ne ostane u životu. Kad rog zatrubi otežući onda neka pođu na goru."

Šta je bio razlog davanja ovog naloga?

2. Mojsijeva 19:18-22 "A gora se Sinajska sva dimljaše, jer siđe na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podizaše kao dim iz peći, i sva se gora trešaše veoma. I truba sve jače trubljaše, i Mojsije govoraše a Bog mu odgovaraše glasom. I Gospod sišavši na goru Sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i izađe Mojsije. A Gospod reče Mojsiju: Siđi, opomeni narod da ne prestupe međe da vide Gospoda, da ne bi izginuli od Mene. I sami sveštenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osveštaju, da ih ne bi pobio Gospod."

Neinformisani čitalac bi lako došao do zaključka da Bog ima problem kontrolisanja gneva i da mora preduzeti određene mere kako bi spasio ljude od Svoje nasilne prirode koja može eksplodirati i uništiti ih ako nisu pažljivi. Kako da pomirimo ove biblijske izveštaje sa sledećim izjavama?

2. Mojsijeva 34:6 "Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom."

Jeremija 31:3 "Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju večnom, zato ti jednako činim milost."

Deluje da su ove dve grupe stihova potpuno protivrečne jedna drugoj. Da li je bitno da se ovaj sukob razreši? Ako ga ne budemo razrešili živećemo u neprekidnom strahu od osvetoljubivog Boga spremnog da "eksplodira" i ubije nas ili ćemo Ga ubiti u svome umu donošenjem odluke da Bog ne postoji. S druge strane, možda verujemo da će Bog prosto spasiti svakoga pošto je On ljubav. Da li time prelazimo iz loše u još goru situaciju? Iako je potpuno razumljivo da se poriče postojanje nedoslednog, tiranskog Boga, da li smo sigurni da ispravno čitamo stvari? Da li možda nedostaje jedan deo priče?

Božje misli nisu naše misli

Očigledno je da možemo donositi zaključke jedino na osnovu informacija koje su pred nama. Donošenje zaključaka pre nego imamo dovoljno informacija je prirodna ljudska slabost. Kao što nam kaže mudri Solomon:

Poslovice 18:13 "Ko odgovara pre nego čuje, tome je ludost i sramota."

Poslovice 12:15 "Bezumniku se čini prav put njegov; ali ko sluša savet, mudar je."

Ovo pitanje zahteva strpljenje kako bi se delići pažljivo spojili. Kao što je prorok Isaija napisao:

Isaija 55:7-9 "Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaću se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo. Jer misli Moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli Gospod; Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi Moji viši od vaših puteva, i misli Moje od vaših misli. "

Pre nego budemo u stanju da pošteno procenjujemo Božji karakter, moramo priznati da imamo nasleđenu prirodnu sklonost da Ga mrzimo i stoga Njegove misli i načini kako postupa sa nama često deluju tajanstveno i zbunjujuće.

Rimljanima 8:6-7 "Jer telesno mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir. Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može."

1. Korinćanima 2:14 "A telesni čovek ne razume šta je od Duha Božijeg; jer mu se čini ludost i ne može da razume, jer treba duhovno da se razgleda."

Prirodni ili telesni čovek uzima Božje reči, iskrivljuje ih i upotrebljava protiv Njega. On to čini zbog toga što je njegovo srce u ratu protiv Boga i Njegovih zapovesti. Setite se da je Sotona započeo svoj rat protiv Boga tako što je poželeo popraviti i poboljšati Njegovu upravu.

"Odgovornost za nesklad koji je Sotona uzrokovao na nebu svojim postupcima, on je pripisao Božjoj upravi. Izjavio je da su sva zla posledica božanske uprave. Tvrdio je da želi popraviti

Jehovine uredbe." Patrijarsi i proroci, 42. str. orig.

Kada su Adam i Eva prihvatili Sotonine reči upućene kroz zmiju, oni su nasledili njegovu prirodno neprijateljstvo prema Bogu. Ovo je razlog zašto su se sakrili od Njega u vrtu kad ih je potražio. Vidimo ovo neprijateljstvo prema Bogu izraženo u prirodnom nepoverenju u ljudske vlade. Automatski stav je "vlada želi da vas ozledi". Iako je to zasigurno istina u mnogim slučajevima, takođe je istina da nacije podstrekuju ovakva očekivanja kod svoje dece i često na taj način "preoknu" karakteristike svojih budućih vođa.

Božje neobično delo?

Jedan od načina kako ljudi pokušavaju razrešiti tenziju između slike Boga ljubavi i osvetoljubivosti je da daju sledeći predlog: Božja priroda je tipično ljubav, ali u jako ekstremnim situacijama, On se na kratko promeni kako bi povratio harmoniju u svemiru. Oni kažu da je upravo ovo - "Božje neobično delo". To je delo koje deluje čudno za Boga koji je inače ljubav. S druge strane, takvo delo deluje veoma prirodno za nas. Ljudski rod smatra da je savršeno normalno i da uopšte nema ničeg čudnog u tome kada trpimo pateći tokom određenog vremena zbog druge osobe, a onda besno i gnevno planemo na nju kako bi je uništili.

Dakle, da li Bog čini nešto što bi za Njega bilo čudno, ali što je nama sasvim prirodno? Da li On počinje da se ponaša kao čovek kako bi se obračunao sa Svojim neprijateljima? Ovo je, samo po sebi, čudno. Hristos naziva Sotonu imenom - "krvnik od početka". (Jovan 8:44) Da li je Božja reč zadnja tako što na kraju postaje ubica? Kada čovek ubije drugog čoveka, on je smatran ubicom do kraja njegovog života. Kada se čovek jednom upusti u čin ubistva, to postaje deo njegovog karaktera. On se može pokajati, može mu biti žao, može zatražiti oprost i promeniti svoje puteve, ali i dalje važi da je ubio osobu i stoga je poznat kao čovek koji je ubio. Kako se ovo odražava na večnog Boga, na Onog koji nikad neće umreti? Ako je Bog lično odgovoran za smrt miliona i miliona ljudi, onda je On, po definiciji, ubica; to postaje deo Njegovog karaktera i ličnosti. Ako je jednom podigao nož ili pustio munju sa vatrom na telo čoveka, onda je Njegov karakter promenjen u karakter ubice. Kako se može reći da je smrt poslednji neprijatelj koji će biti pobeđen, ako smrt sedi na prestolu? Zar to onda nije trijumf smrti? Ako spaseni stanovnici

svemira budu imali sliku o Bogu kao Onom koji je podigao Svoju moćnu ruku protiv Svojih neprijatelja kako bi ih lično ubio, zar neće pomisliti da bi Bog mogao odlučiti da to učini ponovo u budućnosti? A ako smrt, u ličnosti Boga, vlada na prestolu, zar se tada, posmatranjem takvog Boga, ne bi promenili u isto takvo obličje? Zar ovo ne dolazi u samo središte ljudske dileme; da umiremo zato što posmatramo smrt u Bogu u koga verujemo? Razmislite o tome pažljivo.

Posmatranjem se menjamo

2. Korinćanima 3:18 "Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u ono isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha."

Šta posmatramo kada verom gledamo u Gospodnje oči? Da li vidimo smrt u Njegovoj ličnosti? Da li vidimo podignut mač u Njegovoj ruci kako bi pogubio buntovnike? Tada, posmatranjem ovoga, i mi ćemo činiti isto. Kao i Izraelci u pustinji, koji su verovali da ih Bog želi ubiti, mi takođe ginemo jer verujemo u Boga smrti i uništavanja. Zar nismo nasledili ovo od naših prvih roditelja? Kako su oni protumačili sledeće reči?

1. Mojsijeva 2:17 "Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš."

Da li čitamo tako da nam ove reči znače "Ako takneš Moje drvo, ubiću te!" ili bi se ovo moglo pročitati na sledeći način:

Ako izabereš da uradiš ono što je suprotno Mojoj volji, to znači da veruješ da ti ne želim samo ono što je dobro i pošto sam Ja tvoj jedini život (5. Mojsijeva 30:20, Kološanima 3:4), kada se okrećeš od Mene, okrećeš se ka smrti.

Mudar čovek je to izrazio ovako:

Poslovice 8:36 "A ko o mene greši, čini krivo duši svojoj; svi koji mrze na me, ljube smrt."

Iskrivljivanjem Božjih reči izgovorenih u vrtu da one znače da će Bog ubiti prekršitelja, čovek je postavio smrt na presto i krunisao njenog autora Sotonu dajući mu vladavinu nad svemirom. Svaki put kada pripišemo želju za ubija-

njem Bogu, mi osiguravamo vlastito uništenje jer se posmatranjem menjamo. Upravo se ovo desilo Izraelu.

4. Mojsijeva 14:2-3 "**I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reče im: Kamo da smo pomrli u zemlji misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji!** Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od mača, žene naše i deca naša da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir?"

4. Mojsijeva 14:27-29 "Dokle će taj zli zbor vikati na Me, čuo sam viku sinova Izrailjevih, koji viču na Me. **Kaži im: Tako Ja živ bio, kaže Gospod, učiniću vam onako kako ste govorili i Ja čuh. U ovoj će pustinji popadati mrtva telesa vaša,** i svi između vas koji su izbrojani u svem broju vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na Me."

Svaki grešnik nosi u sebi svest da zaslužuje smrt.

Rimljanima 1:28-32 "**I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um** da čine šta ne valja, da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloće, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svađe lukavstva, zloćudnosti; Šaptači, opadači, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, nerazumni, nevere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi. **A neki pravdu Božiju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt,** ne samo to čine, nego pristaju na to i onima koji čine."

Duboko u sebi smo svesni da kao grešnici zaslužujemo smrt i naši životi, koji su često samo-destruktivni, to otkrivaju. Međutim, mi u našim buntovničkim umovima pripisujemo Bogu smrt kao Njegovo delo.

Jakov 1:14-15 "Nego svakog kuša njegova slast, koja ga vuče i mami. Tada zatrudnevši slast rađa greh; a **greh** učinjen **rađa smrt.**"

Umesto da prihvatimo da naši gresi donose smrt, mi radije biramo da verujemo da Bog donosi smrt i stoga se može formirati mržnja protiv Njega i možemo postati pokvareni u umu. Kada čovek odbija da prihvati da je potpuno odgovoran za svoju smrt, on prebacuje delo uništavanja sa sebe na

Boga. Ovakva vrsta razmišljanja zapravo stvara u našem umu lažnog boga, lažnog idola. Na taj način mi ustoličujemo u našem umu ovog idola i prenosimo ovo idolopoklonstvo na sledeću generaciju kako bi se i oni mogli klanjati smrti i poginuti. Bog je Tvorac jedino života. Sotona je tvorac smrti.

Jovan 8:44 "Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka..."

Psalam 4:2 "Sinovi čovečiji! Dokle će slava moja biti u sramoti? Dokle ćete ljubiti ništavilo i tražiti laži?"

1. Jovanova 1:5 "I ovo je obećanje koje čusmo od Njega i javljamo vama, da je Bog videlo, i tame u Njemu nema nikakve."

Jovan 1:4 "U Njoj beše život, i život beše videlo ljudima."

"Bog ne uništava čoveka. Svako ko je uništen, uništio je sebe. Svako ko ugušuje upozorenja savesti seje seme neverstva, a to će doneti sigurnu žetvu." Pouke velikog Učitelja, 84. str. orig.

"Bog ne stoji nasuprot grešnika kao izvršitelj presude zbog greha. On ostavlja same one koji su odbacili Njegovu milost da požanju ono šta su posejali. Svaki odbačeni zračak svetlosti, svaka prezrena ili zanemarena opomena, svaka grešna strast koju gajimo, jednom rečju, svako gaženje Božjeg zakona je seme koje se seje i koje će doneti sigurnu žetvu. Ako se čovek odupire Božjem Duhu, On ga najzad napušta i tada grešnik ostaje bez sile kojom bi mogao da nadvlada svoje zle strasti i bez zaštite od Sotonine zlobe i neprijateljstva." Velika borba, 36. str. orig.

Vreme muka Jakovljevih

Sada, pošto smo pružili pregled ove teme, ajde da sada razmotrimo neke detalje u vezi ovoga u Pismu. Ajde da pažljivo razmotrimo biblijske stihove koji govore o Božjem neobičnom delu tokom vremena muka Jakovljevih neposredno pre drugog Hristovog dolaska.

Isaija 28:21 "Jer će Gospod **ustati** kao na gori **Ferasimu**, **razgneviće se** kao u dolu **gavaonskom**, da učini delo Svoje,

neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, **neobičan posao** Svoj."

Kontekst ovog stiha je povezan sa vremenom kada će Hristos prekinuti Svoju posredničku službu u nebeskoj Svetinji.

"Božji sudovi će pohoditi one koji budu pokušavali da tlače i unište Njegov narod. Božje veliko trpljenje prema zlima osmelilo je ljude da čine zlo, ali njihova kazna, iako tako dugo odgađana, neće zato biti manje sigurna i strašna. **"Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj."** Isaija 28:21. Našem milostivom Bogu kažnjavanje je čudno delo. "Tako Ja bio živ, govori Gospod, Gospod, nije Mi milo da umre bezbožnik." Jezekilj 33:11. Gospod je "milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom". On prašta "bezakonja i nepravde i grehe". Ipak, On ne ostavlja krivca bez kazne. "Gospod je spor na gnev i velike je moći, ali nikako ne pravda krivca." 2. Mojsijeva 34:6-7, Naum 1:3. Sa strašnom pravednošću On će odbraniti autoritet Svog pogaženog zakona. Stroga kazna koja čeka prestupnike vidi se iz Gospodnjeg oklevanja da izvrši sud. Narod sa kojim je imao toliko strpljenja i kojega neće da udari dok on ne bude navršio meru nepravde pred Bogom, najzad će morati ispiti čašu gneva nepomešanog sa milošću. **Kada Hristos bude završio Svoju posredničku službu u Svetinji, izliće se nepomešan gnev na one koji se klanjaju zveri i ikoni njenoj i koji su primili žig zveri.** (Otkrivenje 14:9-10)" Velika borba, 627. str. orig.

Zapažamo da je ustajanje Gospodnje iz Isaije 28:21 ustajanje da odbrani Svoj narod od onih koji žele da ih unište. Ovo je takođe spomenuto u 12. glavi Danila.

Danilo 12:1 "A u to će se vreme **podignuti Mihailo, veliki Knez, koji brani tvoj narod;** i biće žalosno vreme, kakvog nije bilo otkako je naroda do tada; i u to će se vreme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi."

Dakle, ovaj neobičan posao koji se sprovodi je povezan sa Hristovim ustajanjem kako bi obavio posao zaštite Svog naroda. Šta još možemo naučiti o ovom vremenu kada Isus bude prekinuo Svoje posredničko delo?

"Tom prilikom mi je bilo pokazano da Isus neće napustiti Svetinju nad Svetinjama dok slučaj svake osobe ne bude rešen, za izbavljenje ili za propast, i da Božji gnev neće naići pre nego što Isus završi Svoje delo u Svetinji nad Svetinjama, skine Svoju sveštenu odeždu i obuče haljine osvete. Tada će Isus napustiti mesto posrednika između Svog Oca i čoveka i Bog se više neće ustezati da na one koji odbacuju Njegovu istinu izlije Svoj gnev. **Videla sam da su gnev neznabožaca, gnev Božji i i vreme suđenja mrtvima posve različite i odvojene pojave koje slede jedna za drugom** kao i to da se Mihailo, veliki Knez, još nije podigao i da vreme nevolje "kakovoga nije bilo od kada je naroda" još nije otpočelo. Narodi se već gneve, ali **kad naš Prvosveštenik završi Svoje delo u Svetinji, On će ustati, obući osvetničko odelo i tek onda će nastati izlivanje sedam poslednjih zala.**

Videla sam da će anđeli držati četiri vetra sve dok Isusovo delo u Svetinji ne bude završeno, a zatim će uslediti sedam poslednjih zala. Ova zla raspaljuju gnev bezbožnih ljudi protiv pravednika, jer oni smatraju da smo mi navukli kazne Božje na njih i da će vreme nevolje prestati ako nas istrebe sa Zemlje. Stoga izdaju dekret da se sveti pobiju, što verne nagoni da dan i noć vapse Bogu za izbavljenje. **To je vreme muka Jakovljevih...**" Rani spisi, 36-37. str. orig.

"Kada Isus napusti Svetinju, zemaljske stanovnike pokriće tama. U to strašno vreme pravednici moraju da žive bez Posrednika pred svetim Bogom. **Sila koja je do sada zadržavala zle je uklonjena i Sotona ima potpunu vlast nad grešnicima koji se nisu pokajali. Božje dugo trpljenje je završeno.** Svet je odbacio Njegovu milost, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov zakon. **Zli su prekoračili granice vremena milosti koje im je bilo dato. Božji Duh, kome su se tako uporno protivili, najzad se povukao od njih. Nezaštićeni Božjom milošću, oni su bez zaštite pred nečastivim.** Tada će Sotona baciti zemaljske stanovnike u veliku,

poslednju nevolju. Kad Božji anđeli prestanu zadržavati strašne oluje ljudskih strasti, svi elementi sukoba biće odrešeni. Ceo svet će biti uvučen u propast koja će biti strašnija od one koja je nekad zadesila Jerusalim." Velika borba 614. str. orig. 1. pasus

Kada Isus bude napustio Svetinju, četiri anđela, koja zadržavaju četiri vetra, će ih pustiti. Ovo će Sotoni dati potpunu kontrolu nad zlima i to će mu omogućiti da gurne svet u poslednju, veliku nevolju. Zapazimo pažljivo proces okončavanja Božjeg strpljenja ili dugog snošenja: "Ograničenje koje je spustavalo zle je uklonjeno i Sotona ima potpunu kontrolu nad onima koji su definitivno odbili da se pokaju." (Velika borba, 614. str. orig.)

Mač Gospodnji

Poslednje kapljice Božjeg Duha se najzad povlače nakon stalnog odbacivanja i odupiranja. Duh, predstavljen simbolom vode, isušuje u zlim ljudima i duša ostaje potpuno ogoljena. Veoma je značajno da reč za *mač* u Starom zavetu takođe znači *suša*.

Isus Navin 5:13 "I kad Isus beše kod Jerihona, podiže oči svoje i pogleda, a to čovek stoji prema njemu **s golim mačem u ruci**. I pristupi k Njemu Isus i reče Mu: Jesi li naš ili naših neprijatelja?"

Chereb, kheh`-reb

H2717; **suša**, takođe oruđe za sečenje (destruktivan efekat), kao nož, mač ili neka druga oštra alatka: sekira, bodež, nož, pijuk, mač, alatka.

Mač Gospodnji je Reč Gospodnja.

Efescima 6:17 "Uzmite i kacigu spasenja, **i mač Duha, to jest, Božju Reč**." (Novi savremeni prevod)

Otkrivenje 1:16 "I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvezda, **i iz usta Njegovih izlažaše mač oštar s obe strane**, i lice Njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj."

Isaija 66:16 "**Jer će Gospod suditi ognjem i mačem Svojim svakom telu**, i mnogo će biti pobijenih od Gospoda."

2. Korinćanima 10:3-5 "Jer ako i živimo po telu, **ne borimo se po**

telu. Jer oružje našeg vojevanja nije telesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da **kvarimo pomisli** i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i **robimo svaki razum za pokornost Hristu.**"

Jevrejima 4:12 "**Jer je živa reč Božija, i jaka, i oštija od svakog mača oštrog s obe strane,** i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislama srca."

"Celo nebo se prignulo da vidi i proslavi mudrost neuporedive, neshvatljive ljubavi. Puni divljenja, apostoli su uzviknuli: ""U ovom je ljubav! Prihvatili su ponuđeni dar. I šta se dogodilo? **Mač Duha, tek naoštren silom i okaljen munjama s neba** prosekao je svoj put kroz neverovanje. Hiljade su se obratile u jedan dan." Apostolska crkva, 38. str. orig.

Naš Gospod Isus ne koristi fizički mač. Njegova Reč je oštija od bilo kog dvoseklog mača. On koristi Svoju Reč kako bi nežnom ljubavlju presekao kroz neverovanje i sa istom Rečju On može nerado povući Svoga Duha nakon produženog i odlučnog opiranja i u duši odmah nastaje suša, postaje tvrda i ogoljena. Bez zaštite od Sotone, duša je pod potpunom kontrolom demona i može biti korišćena kako je Sotoni volja. Isus je Svojim proklinjanjem smokvinog drveta poslao upozorenje Izraelu.

"Hristos je nad njom izrekao **kletvu da usahne.** "Da otsad od tebe niko ne jede roda doveka.", rekao je On. Sledećeg jutra kada su se Spasitelj i Njegovi učenici opet našli na putu prema gradu, **sasušene grane i opušteno lišće privukli su njihovu pažnju.** "Ravi", rekao je Petar, "gle, **smokva što si je prokleo posušila se.**"

Hristovo izricanje prokletstva nad smokvinim drvetom iznenadilo je učenike. To im je izgledalo različito od Njegovih puteva i dela. Često su slušali kako izjavljuje da nije došao da osudi svet, već da svet može da se spase kroz Njega. Setili su se Njegovih reči: "Jer Sin čovečji nije došao da pogubi duše čovečje nego da sačuva." (Luka 9:56) Njegova divna dela bila su učinjena da obnove, a nikada da unište. Učenici su Ga poznavali samo kao Obnovitelja, Iscelitelja. Ovaj čin bio je usamljen. "Koja je njegova svrha" pitali

su se oni.

Bogu je "mila milost". "Tako bio Ja živ, govori Gospod Gospod, nije Mi milo da umre bezbožnik." (Mihej 7:18, Jezekilj 33:11) Za Njega je delo uništenja i izricanje osude "neobično delo". (Isaija 28:21) **Međutim, u Svojoj milosti i ljubavi, On podiže veo sa budućnosti i otkriva ljudima ishod grešnog življenja.**

Prokletstvo nad smokvinim drvetom bilo je živa pouka. Nerodno drvo lepršajući ponosno svojim lišćem pred Hristovim licem bilo je simbol jevrejskog naroda. Spasitelj je želeo da objasni Svojim učenicima uzrok i neminovnost sudbine Izraela. Za ovu svrhu On je drvu pripisao moralne karakteristike i načinio ga tumačem božanske istine." Čežnja vekova, 582. str. orig. pasusi 1-4.

Prokletstvo izrečeno nad smokvinim drvetom je bilo ispoljeno kao potpuno povlačenje vode iz njega. Ovo je bila parabola koja je pokazala šta će se uskoro desiti izraelskoj naciji. Na osnovu naloga ili reči Božje, službeni duhovi ili sveti anđeli koji su stražarili nad nacijom bili su povučeni. Hristov Duh se povukao i na taj način se stvorila užasna suša ili mač u dušama Izraelaca.

Mnogo puta, kao i Nikodim, kada Hristos govori o duhovnim stvarima, mi smo kušani da zamišljamo zemaljske stvari. Hristos ne rukuje fizičkim mačem, već duhovnim i izricanjem jednostavnog naloga, cela nacija je ostala lišena Duha i opustošena. Evo tog mača na delu:

Matej 23:38 "Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta."

Nebeska vojska se odmah istog trena povukla. Duhovni mišići i žile nacije su odmah ostali ogoljeni, a duhovno uništenje nacije je bilo završeno pošto je Sotona preuzeo potpunu kontrolu nad stanovnicima koji su odbacili Mesiju. Kada je Isus napustio hram, duhovni pokolj nacije je bio svršen. Zahvaljujući Hristovom stajanju u prolomu i Njegovoj smrti na krstu, prošlo je još 40 godina pre nego je nastupio doslovni pokolj. Nevidljivo seme će doneti vidljiv rod sa razornim posledicama. Kao što nam je rečeno, razorenje Jerusalima je primer onoga što će se desiti na kraju sveta.

"Kad Božji anđeli prestanu zadržavati strašne oluje ljudskih strasti, svi elementi sukoba biće odrešeni. Ceo svet će biti uvučen u propast koja će biti strašnija od one koja je nekad

zadesila Jerusolim." Velika borba, 614. str. orig. 1. pasus.

Ono što je korisno u vezi Isaije 28:21 je da imamo starozavetne primere kada je reč o rečima "ustaće" i "razgneviće se".

Gospod će ustati kao na gori Ferasimu.

Razgneviće se kao u dolu gavaonskom.

Gora Ferasim

Priča o gori Ferazim se nalazi u 2. Samuilovoj knjizi.

2. Samuilova 5:17-21 "A Filisteji čuvši da su pomazali Davida za cara nad Izrailjem, iziđoše svi Filisteji da traže Davida; a David čuvši to, otide u kulu. I Filisteji došavši raširiše se po dolini rafajskoj. Tada David upita Gospoda govoreći: Hoću li izaći na Filisteje? Hoćeš li ih dati u moje ruke? A Gospod reče Davidu: Izađi; doista ću dati Filisteje u tvoje ruke. Tada David dođe u **Val-Ferasim** [H1188 - množina "posednik prodora"], i pobi ih onde, i reče: **Prodre Gospod neprijatelje moje preda mnom kao kad voda prodire. Otuda se prozva ono mesto Val-Ferasim.** I ostaviše onde lažne bogove svoje; a David i ljudi njegovi odnesoše ih. "

Kada su Filistejci čuli da je David pomazan za cara, odlučili su da njega i Izrael unište. David se obratio Gospodu za pomoć i rečeno nam je da je Gospod prodro na Davidove neprijatelje kao prodor ili prolom u vodama. Ovo je razlog zašto je mesto dobilo ime Val-Ferasim ili posednik prodora. Razdvajanje vode Crvenog mora je takođe bio prodor koji se stvorio kada je Izrael bio izbavljen.

"Brown, Driver and Briggs"-ova definicija:

"Perazim" - prodori

1. Gora u Palestini

2. Moguće da je isto kao i "Val-Ferasim" što je bila scena Davidove pobede nad Filistejcima smeštena u rafajskoj dolini, južno od Jerusolima, na putu za Vitlejem.

"Gesenius` Hebrew-Chaldee" rečnik:

fraktura, pukotina u zidu

- 1. Carevima 11:27 metafora uzeta iz primera opsadnika koji se sjuruju u gradove kroz pukotine u zidu u velikim brojevima i vrlo nasilno.

Pukotina (ili prodor) u vodama predstavlja povlačenje Duha Božjeg. Kada Bog povlači Svog Duha to stvara rupu u zaštitničkoj ogradi. Kada su Filistejci čuli zvuk koji je bio kao grmljavina u vrhovima od dudova, oni su se prepali.

2. Samuilova 5:24 "Pa kad čuješ **zvuk** [H6963 - pozvati, glas, grmeti, vikati] da šušti po vrhovima od dudova, onda se kreni, jer će onda poći Gospod pred tobom da pobije vojsku filistejsku."
(KJ prevod)

Ista reč je upotrebljena ovde:

Psalam 18:13 "Zagrme na nebesima Gospod, i Višnji pusti **glas** [H6963] Svoj, grad i živo ugljevlje."

Hrabrosti je potpuno nestalo i uhvatio ih je veliki strah. Za vreme Haleva i Isusa Navina, oni su takođe znali da je pukotina napravljena kod Hananejaca i izrazili to rečima:

4. Mojsijeva 14:9 "Samo se ne odmećite Gospoda, i ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; **odstupio je od njih zaklon njihov**, a s nama je Gospod, ne bojte ih se."

Pošto se David potpuno pouzdao u Gospoda, Gospodnji anđeli su okružili njega i njegove ljude i izbavili ih. Sotona nije mogao prodreti kroz zaštitnički zid koji je bio oko njih. Znamo da je Sotona imao potpunu kontrolu nad Filistejcima jer je bio napravljen prodor u vodama; koliko god da je bilo Božjeg Duha sa njima pre, On je sada bio sasvim povučen. Zapovednik Gospodnje vojske je izrekao reč da anđeli prestanu štiti Filistejce. Grmljavina u vrhovima od dudova ih je prepala i stvorila veliku pometnju.

Prodor u vodama je takođe aluzija na rađanje. Seme koje su Filistejci posejali je sada trebalo da se rodi u vidu prodora voda.

1. Mojsijeva 38:29 "Ali on uvuče ruku, i gle izađe brat njegov, a ona reče: Kako prodre? Prodiranje neka ti bude. I nadeše mu ime

Fares."

Biblija kaže da je David poubijao Filistejce, ali Gospodnja prvobitna namera nikad nije bila da Izrael koristi mač.

"Gospod im nikad nije zapovedio da "ustanu i da se bore".
Njegova namera nije bila da zemlju steknu ratovanjem, već strogom poslušnošću Njegovim zapovestima." Patrijarsi i proroci, 392. str. orig.

Kada je Izrael uzeo mač u ruke, Gospod im je i dalje pomagao uprkos ovoj njihovoj grešci. Gospod nije odbacio Avrama kad je uzeo Agar za svoju drugu ženu iako to uzrokuje velike probleme sve do današnjeg dana. David nije mogao sagraditi dom Božji, jer je prolivao krv, ali Bog mu je i dalje pomagao jer je znao da je ova praksa bila nasleđena i poticala još od Avramovih dana kada je on spasio svog rođaka Lota.

1. Dnevnika 22:8 "Ali mi dođe reč Gospodnja govoreći: Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti sazidati dom imenu Mom, jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda Mnom."

Davidova pobjeda je ustvari delimično bila kažnjavanje greha grehom.

"Sam Bog će preuzeti slučaj u Svoje ruke. Njegova ruka koja zadržava sile zla biće u određenoj meri uklonjena i splet okolnosti učiniće da greh bude kažnjen grehom." Patrijarsi i proroci, 728. str. orig.

Greška bi bila pretpostaviti da kada se osobi daje božanska pomoć da se time odobravaju svi njeni postupci. Filisteji su pretili Davidu da će ga ubiti i Gospod je ustao da mu pomogne; međutim, tek kad je Hristos došao na Zemlju mač je bio uklonjen iz istinske Božje crkve kada je Isus rekao:

Matej 26:52 "Tada reče mu Isus: Vrati nož (eng. mač) svoj na mesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti."

Dugi vekovi istorije Izraelaca su uzrokovali da učenicima bude teško da razumeju Isusovo učenje. Kada je On govorio o duhovnim stvarima, oni su često imali na umu fizičke stvari.

Luka 22:36-38 "A On im reče: Ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož. Jer

vam kažem da još i ovo treba na Meni da se izvrši što stoji u pismu: I među zločince metnuše Ga. Jer šta je pisano za Mene, svršuje se. A oni rekoše: Gospode! Evo ovde dva noža. A On im reče: Dosta je."

Isus je rekao: "Dosta je" što je značilo da je bilo dosta takvog načina razmišljanja. Za više informacija o temi o maču i Izraelcima pogledajte knjižicu "Razotkrivanje zmije tokom osvajanja Hanana".

Ključna stvar u vezi Ferasima je: nastao je prodor u vodama što nagoveštava da je Božjom zapoveshću došlo do povlačenja Božjeg Duha. Rezultat ovoga je suša ili mač u duši. Izraelci su takođe iskusili ovu pukotinu koja se odnosila na Duha Božjeg zbog svojih greha. Jednom prilikom su bili spaseni jer je Mojsije stao u raselinu.

Psalam 106:23 "I htjede ih istrebiti [zbog zlatnog teleta, prekršili su zapovesti], da Mojsije izabranik Njegov ne stade [H5975] kao u raselini [H6556 Perets] pred Njim, i ne odvrati jarost Njegovu da ih ne istrebi."

Kolektivno otpadništvo Izraela oko teleta je napravilo ovu pukotinu i to je pripremio put da Sotona bude u mogućnosti da preuzme potpunu kontrolu nad svima koji su bili uključeni u otpadništvo. Jedina stvar koja je stajala između tih ljudi i smrti je bio Mojsije koji se molio za njih. Traženje od Gospoda da nastavi da ih štiti iako to više nisu zasluživali je bila neverovatna milost. Oni su Ga uvredili, odbacili i izabrali drugog gospodara činom klanjanja zlatnom idolu. Oni su time rekli Gospodu: "Mi želimo služiti ovom bogu, a ne Tebi." On je mogao ispoštovati ono što su tražili i napustiti ih, ali bi onda svi poginuli. Duh Hristov koji je bio u Mojsiju je molio za njihove živote. Ne radi se o tome da je Gospoda potrebno ubeđivati, već o tome da kada se milost ne traži, to znači da se ne smatra potrebnom i dakle, ona se ni ne ceni.

Gospod traži muškarce i žene koji će dozvoliti Hristovom Duhu da živi u njima kako bi posredovao pred Njim tražeći milost. Kada osetimo potrebu za milošću i zatražimo od Njega, tada će On dati jer je veoma milostiv. Ali ako niko ne traži, tada On nažalost mora zapovediti Svojim anđelima da više ne štite ljude i dozvoliti Sotoni da preuzme punu kontrolu što će onda uzrokovati potpuno uništenje.

Šta je uzrok pukotine ili proloma u zidu?

Isaija 30:8-14 "Sada idi, napiši ovo pred njima na daščicu, napiši u knjigu, da ostane za vremena koja će doći, doveka; Jer su **[1]** narod nepokoran, **[2]** sinovi lažljivi, **[3]** sinovi koji **neće da slušaju zakon Gospodnji**; **[4]** Koji govore videocima: Nemojte viđati, i prorocima: **Nemojte nam prorokovati šta je pravo, govorite nam mile stvari, prorokujte prevaru**; Svrnite s puta, odstupite od staze, neka nestane ispred nas Svetac Izrailjev. Zato ovako veli Svetac Izrailjev: **[5]** Kad **odbacujete (eng. prezirete) ovu reč**, i uzdate se u prevaru i opačinu i na nju se oslanjate, **zato će vam to bezakonje biti kao pukotina u zidu koji hoće da padne, koja izdigne zid visoko, te se naglo ujedanput obori**. I razbiće ga kao što se razbija razbijen sud lončarski, ne žali se, te se ne nađe ni crepa kad se razbije da uzmeš oganj s ognjišta ili da zahvatiš vodu iz jame."

Jezekilj 22:25-31 "Proroci njeni složiše se u njoj, kao lav su, koji riče i grabi plen, **[1]** **žderu duše, otimaju blago** i dragocene stvari, **umnožavaju udovice** usred nje. **[2]** Sveštenici njeni **prestupaju zakon Moj** i **[3]** **skvrne Moje svete stvari**, ne razlikuju sveto od oskvrnjenog, i nečisto od čistog ne raspoznaju, **[4]** **kriju oči svoje od Subota Mojih**, i bivam oskvrnjen među njima. **[5]** Knezovi su njeni usred nje kao vuci, koji grabe plen, prolivajući krv, gubeći duše **sramotnog dobitka** radi. **[6]** I proroci njeni mažu je nevaljalim krečem, viđaju taštinu i **gataju im laž govoreći**: Tako reče Gospod Gospod; a Gospod ne reče. **[7]** Narod zemaljski **vara i otima, i siromahu i ubogome čini nasilje, i došljaku čini krivo. I tražih među njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda Me za tu zemlju, da je ne zatrem**; ali ne našoh nikoga. **Zato ću izliti na njih gnev Svoj, ognjem jarosti Svoje istrebiću ih, put njihov obratiću im na glavu, govori Gospod Gospod.**"

Ovo su ključne tačke koje stvaraju prolom u zidu:

1. Iskorištavanje ljudi radi ličnog dobitka

2. Kršenje zakona, pobuna
3. Skrnavljenje svetih stvari, mešanje svetog i običnog
4. Uklanjanje očiju od Subota
5. Vođe su uključene u nepravedne dobitke
6. Proročke vođe govore laži
7. Ugnjetavanje siromašnih i ubogih

Zakon Božji obezbeđuje zaštitnu ogradu oko Božjeg naroda. Kada ljudi krše Božje zapovesti, oni stvaraju pukotinu u zidu. Poziv na klanjanje Gospodaru Subote je ključan deo u popravljaju pukotine.

Isaija 58:12-14 "I tvoji će sazidati stare pustoline, i podignućeš temelje koji će stajati od kolena do kolena, i prozvaćeš se: **Koji sazida razvaline (eng. pukotine) i opravi puteve za naselje.** Ako odvratiš nogu svoju od subote da ne činiš šta je tebi drago na Moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavim, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći šta je tebi drago, ni govoreći reči, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja rekoše."

Sledi detaljno objašnjenje nastanka pukotine:

"Bilo mi je pokazano da će nastupiti vreme u bliskoj budućnosti kada će Bog ukloniti nebesku zaštitu koja je štitila od Sotonine okrutne sile od onih koje je upozoravao, ukoravao i dao veliku svetlost, ali koji nisu hteli ispraviti svoje puteve i slediti svetlost; da će ih Gospod zasigurno prepustiti sebi samima kako bi sledili rasuđivanja i savete svog razuma; oni će prosto biti prepušteni sebi samima, Božja zaštita će biti povučena od njih, oni neće biti zaštićeni od Sotoninog delovanja; da niko od onih koji imaju ograničeno rasuđivanje i predvidljivost nema nikakvu sposobnost da spozna Božje staranje kroz anđele nad sinovima ljudskim u njihovim iskušenjima, u njihovim kućama, prilikom njihovog jedenja i pijenja. Gde god bili, Njegovo oko je nad njima. Oni su sačuvani od hiljadu, za njih nevidljivih, opasnosti.

Sotona je postavio zamke, ali Gospod neprekidno deluje kako bi spasio Svoj narod od njih.

Ali Gospod će ukloniti Svoju zaštitničku silu od onih koji nemaju spoznaju Božje dobrote i milosti, od onih koji odbijaju Njegova milostiva upozorenja, koji odbijaju Njegove savete da dosegnu najviši nivo biblijskih zahteva, koji se protive Duhu blagodati. Bilo mi je pokazano da će Sotona zaplesti u mrežu, a onda uništiti, ako bude mogao, dušu koju je kušao. Bog će dugo trpeti, ali postoji granica Njegove milosti, linija Njegove milosti i Njegove pravde.

Bilo mi je pokazano da Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih, već na sledeći način: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite. On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih. [Pukotina je stvorena] Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen. Dolaziće do morskih i kopnenih oluja i bura, jer je Sotona sišao dole u velikom gnevu. On je aktivan. Zna da ima malo vremena i, ako ne bude ograničen, videćemo užasnija ispoljavanja njegove sile nego što smo ikad sanjali." Rukopisi, 14, 3. str. orig.

Ovaj proces vidimo i u slučaju izlivanja zala na Egipat.

Psalam 78:43-50 "U koji učini u Misiru znake Svoje i čudesa Svoja na polju Soanu; I provrže u krv reke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti. Posla na njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more. Letinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima. Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. **Posla na njih ognjeni gnev Svoj, jarost, srdnju i mržnju tako što je poslao četu zlih anđela među njih.** Ravni stazu gnevu Svom, ne čuva duše njihove od smrti, i **život njihov predade pomoru** [uništavanje]."

(KJ prevod)

Zapazićemo pažljivo 49. stih. On kaže da je Bog *poslao* zle anđele među njih. Zapazite jevrejsku reč za "slanje" :

H4917 mish-lakh`-ath

Ženski od H4916; misija, to jest (apstraktno i podesno) **odrešiti**, ili (konkretno i nepodesno) armija:

- raspuštanje, slanje

Božji gnev i jarost

Dakle, ovaj stih može biti pročitán na sledeći način: Bog je odrešio zle anđele (prim. prev. ili: zli anđeli su bili oslobođeni). To je upravo ono do čega pukotina dovodi. Duh Božji se povlači i zli anđeli su odrešeni kako bi nesputano sprovodili svoje delo. Zapazite definiciju gneva, jarosti i ogorčenja u gornjim stihovima:

Gnev= oslobađanje zlih anđela

Gnev= nije poštedeo njihov život od smrti

Gnev= predao ih je pomoru ili uništenju (Rimljanima 1:24, 26, 28)

Imamo na umu da Božje misli nisu naše misli i da Njegovi putevi nisu naši putevi. Da li je moguće da smo protumačili Božji gnev onako kako bi se mi naljutili kada nas ljudi odbacuju i postupaju loše prema nama? Pogledajte jevrejsko značenje reči za "gnev" iz Psalma 78:49:

H639 af

Od H599; prikladno **nos ili nosnice**; dakle lice i povremeno osoba; takođe (**na osnovu brzog disanja u strasti**): - **gnev** (-vno) + pre, lik, lice, + uzdržanje, čelo, + [**dugo**] **trpljenje**, nos, nosnice, njuška, gnev.

Reč za "gnev" ima značenje "nos" ili "nosnice" u smislu - brzo disanje zbog postojanja intenzivnih osećanja. Ovo može biti ili gnev ili tuga u obliku dugog podnošenja. Ova ista reč je upotrebljena na sledeći način:

2. Mosijjeva 34:6 "Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše:
Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev (eng. **long**

[H750] **suffering** [H639]) i obilan milosrđem i istinom."

Da li možete zamisliti našeg dragog nebeskog Oca koji je stigao do tačke da zna da je vreme da prepusti ljude njihovoj volji? Prilikom izdavanja naredbe, Njegove nosnice i disanje se ubrzava u tuzi zbog svesti da će ti ljudi patiti u rukama Sotone i njegovih anđela. Ipak, On mora poštovati njihov izvor i dozvoliti im da imaju gospodara kojeg su izabrali.

Kada se vratimo u Isaiju 28:21, videćemo istu misao izraženu kroz reč "jarost".

Isaija 28:21 "Jer će Gospod **ustati** kao na gori **Ferasimu**, **razgneviće** [H7264] **se** kao u dolu **gavaonskom**, da učini delo Svoje, **neobično delo** Svoje, da svrši posao Svoj, **neobičan posao** Svoj."

[H7264] jarost *râgaz*

Primitivan koren; **drhtati** (uz bilo koje silno osećanje, **pogotovo bes ili strah**): - biti uplašen, stajati u strahopoštovanju, uznemirenost, ispasti, uzrujati se, pomeriti se, provocirati, tresi se, bes, drhtanje, briga, biti gnevan.

Gensenius Hebrew rečnik: pokrenut, uznemiren ili pokrenut žalošću

Reč "jarost" može značiti ili ljut ili strašljiv. Kontekst određuje značenje koje, u ovom slučaju, zavisi od toga koliko znamo o toj osobi. Jarost ili gnev koji je Bog osećao se može videti u životu Isusa kada je posmatrao Jerusalim i uzviknuo "O, Jerusalime, Jerusalime!" Elen Vajt opisuje ovu scenu:

"Božansko sažaljenje ogledalo se na licu Božjeg Sina dok je laganim pogledom obuhvatao hram i Svoje slušaocce. Glasom prigušenim dubokim bolom i gorkim suzama, uzviknuo je: "Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslanske k sebi! Koliko puta htetoh da skupim čeda tvoja kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i ne hteteste!" **To je bila borba odvajanja. U Hristovom plaču izlivalo se samo Božje srce. To je tajanstveni rastanak Božje ljubavi koja dugo trpi.**" Čeznja vekova, 620. str. orig.

"**Veličanstvo neba plače! Sin večnoga Boga ožalošćenog duha, iznemogao od bola!** Ovaj prizor, koji je ispunio celo nebo čuđenjem, otkriva nam beskrajni užas greha; on nam pokazuje

koliko je težak, čak i za božansku svemoć, zadatak da spase grešnika od posledica prestupa Božjeg zakona." Velika borba, 22. str. orig.

Ovo je Božja *jarost* ili *drhtanje* kao što vidimo na primeru Njegovog Sina. To nije Bog koji drhti od osvetničkog besa, već Otac, pognut od žalosti, kome je srce slomljeno. (Osija 11:8) Jevrejska reč za "jarost" dopušta čitaocu da utvrdi šta je to "Božje drhtanje". Sin Božji otkriva da je to drhtanje od žalosti i bola za izgubljenom dušom.

Neposredno pre nego je Hristos objavio da će hram biti pustošen, On je naveo listu greha koja pokazuje da je Izrael stvorio pukotinu.

Gresi koji su stvorili pukotinu

Jezekilj 22:25-31	23. glava Mateja
1. Iskorištavanje ljudi radi ličnog dobitka	Matej 23:25 "Teško vama književnici i fariseji, licemeri što čistite spolja čašu i zdelu a iznutra su pune grabeža i nepravde."
2. Kršenje zakona	Matej 23:23 "Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste šta je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i veru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati."
3. Skrnavljenje svetih stvari, mešanje svetog i običnog	Matej 23:16-20 "Teško vama vođe slepe koji govorite: Ako se ko kune crkvom ništa je; a ako se ko kune zlatom crkvenim kriv je. Budale slepe! Šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti. Budale slepe! Šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti? ...Koји se dakle kune oltarom, kune se njim i svim što je na njemu."
4. Uklanjanje očiju od Subota	Matej 23:4 " Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i toware na pleća ljudska; a prstom svojim neće da ih prihvate."

5. Vođe su uključene u nepravedne dobitke	Matej 23:16 "Teško vama vođe slepe koji govorite: Ako se ko kune crkvom ništa je; a ako se ko kune zlatom crkvenim kriv je. "
6. Proročke vođe govore laži	Matej 23:28 "Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja. "
7. Ugnjetavanje siromašnih i ubogih	Matej 23:14 "Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što jedete kuće udovičke , i lažno se Bogu molite dugo; zato ćete većma biti osuđeni."

Zapazite pažljivo kako je Isus postupao sa jevrejskom nacijom. On je vrhovno otkrivenje Oca.

Jovan 14:6-10 "Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza Me. **Kad biste Mene znali onda biste znali i Oca Mog**; i odsele poznajete Ga, i videste Ga. Reče Mu Filip: Gospode! Pokaži nam Oca i biće nam dosta. Isus mu reče: Toliko sam vreme s vama i nisi Me poznao, Filipe? **Koji vide Mene, vide Oca**; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca? Zar ne veruješ da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Reči koje vam Ja govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji stoji u Meni, On tvori dela."

Isus je nosio dokaz Svog božanskog autoriteta. On je poučavao, On je upozoravao, On je molio vođe i ljude i na kraju ih je, pun žalosti, napustio. Ovo je obrazac koji pokazuje kako naš Otac postupa sa buntovnim grešnicima.

"Ljudi ne mogu nekažnjeno odbacivati opomene koje im Bog šalje u Svojoj milosti. U Nojevo vreme, nebo je svetu poslalo vest i njegovo spasenje je zavisilo od toga kako će primiti tu vest. **Ali pošto su oni odbacili ovu opomenu, Duh Božji se povukao od onog grešnog pokolenja** [bila je napravljena pukotina] **i ono je propalo u potopu.** U Avramovo vreme milost je prestala za **grešne stanovnike Sodoma** [bila je napravljena pukotina] i sem Lota, njegove žene i dve ćerke, svi su bili uništeni ognjem koji je pao sa neba. **Tako je bilo i u Hristovim danima.** Božji Sin je rekao nevernim Jevrejima onog pokolenja: **"Eto će vam se ostaviti**

vaša kuća pusta." (Matej 23:38) Gledajući u poslednje dane ta ista neizmerna Sila je izjavila o onima koji "ljubavi istine ne primiše da bi se spasli": "Zato će im Bog poslati silu prevare da veruju laži, da prime sud svi koji ne verovali istini, nego voleše nepravdu." (2. Solunj. 2:10-12) **Pošto su odbacili nauku Njegove Reči, Bog im je oduzeo Svoga Duha i prepustio ih prevarama koje su njima drage."** Velika borba, 431. str. orig.

Isus na krstu stoji u prolomu

Kod svih ovih događaja, proces je isti. Moramo razmatrati potop, Sodom i Gomor, razorenje Jerusalima i kraj sveta kao isti proces. Najčudesnija stvar je da nakon što je Hrist mahao duhovnim mačem Njegove Reči i objavio da će im se kuća ostaviti pusta, On je stao u prolom i popeo se na brdo na krst.

"Hristos je trebalo da uzme gnev Božji koji je pravedno trebao da padne na čoveka." Suočenje, 19. str. orig. 3. pasus

"Hristovo srce je bilo probodeno mnogo oštrijim bolom od onog koji su klinovi koji su bili zabodeni u Njegove ruke i noge prouzrokovali. On je nosio grehe celoga sveta, snosio je našu kaznu - Božji gnev protiv prekršitelja. Žestoko kušanje koje su prouzrokovale pomisli da Ga je Bog napustio je takođe bilo deo Njegovih muka. Njegova duša je bila mučena pritiskom velike tame da ne odstupi od Svoje pravednosti tokom užasnog kušanja." 3. knjiga Odabranih poruka, 132. str. orig. 2. pasus

Hristos je nadahnuo Mojsija da stane u prolom, moli za Izrael i ponudi da zauzme njihovo mesto. Kada je prvi put došao, On je uradio upravo to. Da je Izrael prihvatio Hristovu smrt na krstu, oni ne bi bili obešeni na krstove 40 godina kasnije i ne bi poginuli u svojim gresima. Zamislite to! Čak i nakon što je bila stvorena pukotina, Hristos je stao u nju i uzeo kaznu kako bi svi koji se budu okrenuli ka Njemu, mogli pobeći od uništenja koje je trebalo da dođe kada Sotoni bude data puna kontrola. Kakve li čudesne ljubavi!

Kada posmatramo Hristovo mučenje na krstu, vidimo Čoveka prepuštenog na "milost" Sotoni. Zmijin nasilnički, nemilosrdan i destruktivan karakter je

razotkriven na krstu. Vidimo da se pukotina otvorila na Hristu kada je uzviknuo:

Matej 27:46 "A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si Me ostavio?"

Vidimo da je Očev duhovni mač bio upotrebljen na Njegovom Sinu kada je povukao Svoga Duha od Njega. Isus otkriva taj momenat.

Jovan 19:28 "Potom, znajući Isus da se već sve svrši, da se zbude pismo reče: **Žedan sam.**"

Njegova žeđ nije bila samo fizička žeđ, već takođe i duhovna, a David je zabeležio Hristovo iskustvo koje se desilo u tom trenutku.

Psalam 42:1-4 "Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži Tebe, Bože! Žedna je duša moja Boga, Boga živoga, kad ću doći i pokazati se licu Božijem? Suze su mi hleb dan i noć, kad mi svaki dan govore: Gde je Bog tvoj? Duša se moja proliva kad se opominjem kako sam hodio sred mnogog ljudstva; stupao u dom Božji, a ljudstvo praznujući pevaše i podvikivaše."

Kada je Otac povukao Svoga Duha, Sotona je počeo navaljivati sa svojim vatrenim strelama u Njegov um kao grad.

"Žestoko kušanje koje su prouzrokovale pomisli da Ga je Bog napustio je takođe bilo deo Njegovih muka. Njegova duša je bila mučena pritiskom velike tame..." 3. knjiga Odabranih poruka, 132. str. orig. 2. pasus

Sotona je mučio Njegov um i telo do krajnjih granica; međutim, Hristos nikad nije prestao da se pouzda u Svog Oca. Ni sva paklena oružja nisu mogla nadvladati Sina Božjeg. Zapažamo da je određena Sotonina jarost prema Hristu uzrokovala Njegovu smrt. Hristos je stajao u prolomu i podneo Sotoninu jarost u punoj sili umesto nas. Aleluja, kakvog li Spasitelja!

Gavaon

Isaija 28:21 "Jer će Gospod **ustati** kao na gori **Ferasimu**, **razgne-**

više se kao u dolu **gavaonskom**, da učini delo Svoje, **neobično delo** Svoje, da svrši posao Svoj, **neobičan posao** Svoj."

Priča o Gavaonu glasi:

Isus Navin 10:5-13 **"I skupi se i pođe pet careva amorejskih**, car jerusalimski, car hevranski, car jarmutski, car lahiski, car jeglonski, oni i sva vojska njihova, i stavši u logor pod Gavaonom počеше ga biti. Tada Gavaonjani poslaše k Isusu u logor u Galgal i rekoše: Nemoj dignuti ruku svojih sa sluga svojih; hodi brzo k nama, izbavi nas i pomoz nam, jer se skupiše na nas svi carevi amorejski koji žive u gorama. I izađe Isus iz Galgala, on i s njim sav narod što beše za boj, svi junaci. I Gospod reče Isusu: **Ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke**, nijedan ih se neće održati pred tobom. I Isus udari na njih iznenada, išavši celu noć od Galgala, **I smete ih** [uznemirio] Gospod pred Izrailjem, koji ih ljuto **pobi kod Gavaona, pa ih potera putem kako se ide u Vet-Oron, i sekoše ih do Azike i do Makide. A kad bežahu ispred Izrailja i behu niz vrlet vet-oronsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnog nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi mačem.** Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevim, i reče pred sinovima Izrailjevim: Stani Sunce nad Gavaonom, i meseče nad dolinom elonskom. I stade Sunce i ustavi se mesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi Istinitog? I stade Sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za ceo dan."

U vreme Isusa Navina, Amorejci su već potpuno napunili čašu svoga bezakonja. Bog je već uklonio Svoju zaštitu od njih. Avramu je bilo rečeno šta Amorejce čeka u budućnosti:

"Gospod je o Amorejcima rekao: "A oni će se u četvrtom kolenu vratiti ovamo; jer gresima amorejskim još nije kraj." Iako poznati po svom idolopoklonstvu i izopačenosti, za pripadnike tog naroda još uvek se nije moglo reći da su napunili čašu svog bezakonja i Gospod nije hteo da izda nalog za njihovo potpuno uništenje. Trebalo je da ispoljavanje božanske sile vide na najupadljiviji način, da ne bi više imali nikakvog izgovora.

Saosećajni Tvorac bio je spreman da podnosi njihova bezakonja do četvrtog pokoljenja. Tek tada, pošto se nije videla nikakva promena na bolje, Njegove kazne su neizbežno morale da ih snađu.

Pred Svemogućim se još uvek sa nepogrešivom tačnošću vode izveštaji o životu svih naroda na Zemlji. Dok im se Njegova milost još uvek nudi sa usrdnim pozivima na pokajanje, ti izveštaji ostaju otvoreni; **ali kada broj prestupa dostigne meru koju je Bog odredio, počinje izlivanje Njegovog gneva. Izveštaji se zaključuju i božansko strpljenje prestaje. Za takve više nema milostivog zalaganja.** " 5. sveska Svedočanstava, 208. str. orig. 1-2. pasus.

Sila Božja

Kako bi ispravno razumeli priču o Gavaonu, moramo je pročitati u svetlosti Hristovog krsta. Hristova smrt otkriva šta se dešava sa osobom kada se nalazi u sred pukotine u zidu Božje zaštite. Knjižica "Golgota u Egiptu" podrobno pokazuje kako su zala u Egiptu bila otkrivenje Hristovog krsta. Patnje Egipćana su otkrile Hristove patnje kada ih je predao Sotoninoj osveti. Evo sažetka tih događaja:

10 zala	Hristov krst
1. Podizanje štapa koji je bio zmija, udaranje vode i pretvaranje u krv	Znojenje kapljica krvi u vrtu. Izdaja od strane Jude i ljudi koji su došli sa motkama kako bi Ga uhvatili. (Luka 22:44, Matej 26:49)
2. Žabe	Predstavljaju laži koje su bile iznete za vreme suđenja Hristu kako bi Ga osudili. (Matej 26:60)
3. Vaške	Kajafina smrtna presuda.

	(Isaija 51:6, Matej 26:65)
4. Jato muva koje je ujedalo	Zajedljive reči tokom Njegovog suđenja. Ismejavanje, pljuvanje i uvrede koje su se sručile na Hrista. (Matej 27:30)
5. Stoka	Bik predstavlja žrtvenu životnju koja ide u svoju smrt. (Jovan 19:16, Matej 27:31)
6. Čirevi	Hristovo raspeće. (Matej 27:35, Jovan 19:18)
7. Grad	Prvi plodovi su bili udarani. (2. Mojsijeva 9:31, 1. Korinćanima 15:23)
8. Skakavci	Hrista - zeleno drvo - su grizli i razgoltili. Uvrede i ismejavanje Hrista dok je visio na krstu. (Matej 27:39-44, Luka 23:31)
9. Tama	Hristovi najmračniji sati. Od 6. do 9. sata. "Bože Moj, Bože Moj zašto si Me ostavio." (Matej 27:45-46)
10. Prvenci	Prvenac je ubijen. (Matej 27:50, Kološanima 1:15-18)

Sva sila potiče od Boga.

Psalam 62:11-12 "Jednom reče Bog i dva put čuh, da **sila pripada Bogu**. Takođe Tebi, Gospode, pripada milost; jer Ti plaćaš svakome po delima njegovim." (KJ prevod)

Rimljanima 13:1 "Svaka duša da se pokorava vlastima koje

vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene."

Dela apostolska 17:25 "Niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve."

Bog je Mojsija poučio važnoj lekciji u vezi ovoga kada ga je pozvao u službu:

2. Mojsijeva 4:2-5 "A Gospod mu reče: Šta ti je to u ruci? A on odgovori: Štap. A Bog mu reče: Baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobeže od nje. A Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je, i opet posta štap u ruci njegovoj. To učini, reče Gospod, da veruju da ti se javio Gospod Bog otaca njihovih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi."

Štap ili palica je simbol sile. Kada se koriste carski termini, on se naziva skiptar. Hristos, Sin Božji, ima skiptar.

Jevrejima 1:8 "A sinu: Presto je Tvoj, Bože, va vek veka; palica je pravde palica carstva Tvog."

Hristos je takođe nazvan da je Skiptar.

4. Mojsijeva 24:17 "Vidim Ga, ali ne sad; gledam Ga, ali ne izbliza; izaći će Zvezda iz Jakova i ustaće Palica iz Izrailja, koja će razbiti knezove moavske i razoriti sve sinove sitove."

Hristos je sila Božja (1. Korinćanima 1:24) i nalazi se s desne strane Bogu (Jevrejima 1:3). On je nazvan Božjom desnicom ili Božjom desnom rukom.

2. Mojsijeva 15:6 "Desnica Tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica Tvoja, Gospode, satre neprijatelja."

Bog je rekao Mojsiju da će on predstavljati Boga, a Aron će biti njegov govornik.

Kada je Mojsije pustio palicu i ona je pala na zemlju, tada je sila, koja je u Hristu, postala zmijolika. Hristos je sila Božja. Kada je Bog rekao Sotoni: "Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci" (Jov 1:12), On je ispustio Svoju palicu na zemlju. Palica je Hristos koju je Sotona prisilio da izvršava njegove namere

baš kao što je Sotona inspirisao rimske vojnike da prisile Hrista da nosi krst do golgotskog brda, a onda su Ga prikovali na taj krst. Vlast da Ga prikuju je došla od Boga, ali odluka i volja da to urade su došli od Sotone.

Sotoni je data mogućnost da koristi Božju silu da uništava kada se ljudi okrenu od Božjih zapovesti. Hristos je sila Božja i kada Sotona koristi Hristovu silu da uništava, On je tada mučen i razapinjan u Svom karakteru kako bi se ova Njegova sila mogla koristiti na ovaj način. Palica se pretvara u zmiju, a blagoslovena ruka koja daje život postaje gubava kako bi donela smrt.

Biblija otkriva da je Bog dao Egipat kao otkupninu za Izrael što je bilo simbol Hrista koji je otkupnina za nas.

Isaia 43:3 "Jer sam Ja Gospod, Bog tvoj, Svetac Izrailjev, Spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mesto tebe."

Gospod nije hteo predati Amorejce uništenju. On im je želeo pokazati milost, međutim, kada su amorejski carevi odlučili da unište Izrael, Gospod je, nakon četiri i više generacija upućivanja molbi, počeo da drhti u tuzi na pomisao da ih mora predati uništitelju.

Grad i vatra

Isus Navin 10:11 "A kad bežahu ispred Izrailja i behu niz vrlet vetrorensku, **baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike**, te ginjahu: **i više ih izgibe od kamenja gradnog** nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi mačem."

Šta je to ovo veliko kamenje sa neba? Zapazite paralelnu misao iz sledećih stihova:

Psalam 78:47-49 "Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. **Gradu predade stoku njihovu**, i stada njihova munji. **Posla na njih ognjeni gnev Svoj, jarost, srdnju i mržnju tako što je poslao četu zlih anđela među njih.**" (KJ prevod)

Padanje grada je paralelno slanju ili oslobađanju zlih anđela. S interesovanjem zapažamo spominjanje grada u 18. Psalmu. Ovaj psalam direktno govori o Hristovoj smrti na krstu.

"Hristos "prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima". Zle ruke su Ga uhvatile i razapele. Govoreći o Njegovoj smrti, psalmista piše: "Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalih ljudi uplašišu me. Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne. U svojoj teskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svom povikah; On ču iz dvora svog glas moj, i vika moja dođe Mu do ušiju. Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrmaše se i pomeriše iz temelja gore, jer se On razljuti. Podiže se dim od gneva Njegovog, iz usta Njegovih oganj, koji proždire i živo ugljehlje odskakaše od Njega. Savi nebesa i siđe. Mrak beše pod nogama Njegovim. Sede na heruvima i podiže se, i polete na krilima vetrenim. Od mraka načini sebi krov, senicu oko sebe, od mračnih voda, oblaka vazdušnih." [Psalam 18:4-11] Pregled i glasnik, 17. jul 1900. 11. pasus

Stihovi dalje kažu:

Psalam 18:12-19 **"Od sevanja pred Njim kroz oblake Njegove udari grad i živo ugljehlje. Zagrme na nebesima Gospod, i Višnji pusti glas Svoj, grad i živo ugljehlje. Pusti strele Svoje, i razmetnu ih; silu munja, i rasu ih. I pokazaše se izvori vodeni, i otkriše se temelji vasiljeni od pretnje Tvoje, Gospode, od dihanja duha gneva Tvog. Tada pruži s visine ruku, uhvati me, izvuče me iz vode velike. Izbavi me od neprijatelja mog silnog i od mojih nenavidnika, kad behu jači od mene. Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora. Izvede me na prostrano mesto, i izbavi me, jer sam Mu mio."**

Ovaj Psalam je takođe zabeležen u 22. glavi 2. Samuilove i bio je zapisan nakon što je David porazio sve svoje neprijatelje. Kao što smo приметili, ovaj psalam govori o Hristovoj smrti. Sažetak je sledeći:

1. Zemlja se tresla i podrhtavala.
2. Temelji brežuljaka su se takođe pomerili i bili prodrmani jer je On bio gnevan - žalostan. [H2734]
3. Dim je izlazio iz Gospodnjih nosnica.
4. Vatra koja je proždimala je došla iz Njegovih usta.

5. Zapalila je ugljevlje.
6. Savio je nebesa i sišao dole.
7. Tama je bila oko Njegovih nogu.
8. Seo je na heruvime i poleteo.
9. Od mraka je načinio sebi šator.
10. Oko Njega su bile tamne vode i gusti oblaci.
11. Od sjaja prođoše gusti oblaci sa gradom i ugljevljem ognjenim.
12. Gospod je zagrmeo Svojim glasom i to je bilo ispoljeno gradom i ugljevljem.
13. Poslao je strele i munje.
14. Pokazale su se dubine morske.
15. Otkrili su se temelji vasiona.

Sve ove tačke predstavljaju otkrivenje Hristovog krsta i toga da je Otac sišao dole i bio svedok tog događaja. Bilo bi dobro razmotriti svaku tačku u svetlosti krsta. Mi ćemo se usredsrediti samo na neke. Zapazite 12. tačku.

Psalam 18:13 "Zagrme na nebesima Gospod, i Višnji pusti glas Svoj, grad i živo ugljevlje."

Vidimo da je glas ili Reč Gospodnja izražena rečima grad i živo ugljevlje. Zapazite u Jeremiji opet ovu misao:

Jeremija 5:14 "Zato ovako veli Gospod nad vojskama: Kad tako govorite, evo **Ja ću učiniti da reči Moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj narod drva, te će ih spaliti.**"

Dakle, Reč Gospodnja je prikazana kao vatra, a ljudi kao drvo i Reč Gospodnja ih je progutala. Opet vidimo ovo u Otkrivenju:

Otkrivenje 11:3-5 "I daću dvojici svojih svedoka, i proriće hiljadu i dvesta i šezdeset dana obučeni u vreće. Ovi su dve masline i dva žiška što stoje pred Gospodarem zemaljskim. I ako im ko nepravdu učini, oganj izlazi iz usta njihovih, i poješće

neprijatelje njihove; i ko bude hteo da im učini našao onaj valja da bude ubijen."

Gde je bilo ognjeno ugljevlje tokom Hristove smrti?

Pesma 8:6 "Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njen kao žar ognjen, plamen Božji."

Rimljanima 12:19-21 "Ne osvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mesto gnevu, jer stoji napisano: Moja je osveta, Ja ću vratiti, govori Gospod. Ako je, dakle, gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to **ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu**. Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrim."

1. Carevima 18:38-39 "Tada pade oganj Gospodnji i spali žrtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i vodu u opkopu popi. A narod kad to vide sav popada ničice, i rekoše: Gospod je Bog, Gospod je Bog."

1. Petrova 4:12-13 "Ljubazni! Ne čudite se **vatri** što bukti među vama da vas iskuša kao da vam se događa nešto neobično. Naprotiv, radujte se što imate udela u **Hristovim patnjama**, da biste se radovali i klicali i za vreme otkrivanja Njegove slave."

Temelji sveta su bili otkriveni u Hristovoj smrti. Pre nego su bili postavljeni temelji Zemlji, u savetu mira između Oca i Sina (Zaharija 6:13), Reč Gospodnja je odredila da će Sin biti "Jagnje zaklano od postanja sveta". Reč se manifestovala u telu na krstu. Vatra je bila mnogostruka.

1. Prouzrokovali su je tuga i žalost odvajanja Oca i Sina.

2. Hristov krst je bio Očev dar ljubavi svetu. Otac i Sin su zgrtali živo ugljevlje na glavu celokupnog ljudskog roda. U otkrivenju krsta smo videli Božju ljubav i to će sagoreti i progutati naše grehe ako verujemo.

3. Svest o ljudskoj grešnosti koja je bila na Hristu i Njegova ljubav prema Očevom zakonu su Mu prouzrokovali veliku žalost.

4. I na kraju, strele sa kojima je Sotona obasuo Hrista je trebalo

da Ga ubede da je izgubljen i da nema nade.

Kako je Hristos bio pogođen gradom na krstu?

Pošto je Hristos nosio naše grehe na krstu, Njegova ljubav prema zakonu Svoga Oca Mu je, na pomisao da ljudi krše zapovesti Njegovog Oca, pričinjavala duboku žalost. Ovo iskustvo je otkriveno u egipatskim zalima.

2. Mosjijeva 9:31 "I bi uništen [zbog grada, Isaija 53:4 "da Ga Bog bije"] lan i ječam, jer ječam beše klasao, a lan se glavičio. [pupenje]"

Tokom Prvina, praznika koji se nalazio u jevrejskom prazničnom kalendaru, obratao se snop od ječma, a Hristos je naša Prvina.

1. Korinćanima 15:23 "Ali svaki u svom redu: novina (ili prvina) Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o Njegovom dolasku."

Udaranje prvine je udaranje Hrista na krstu. Grad je smrznuta voda. Čovek koji je pod osudom zakona će osetiti osvedočenje o svoj greh koje žeže, a gledajući jedan drugi aspekt, pali anđeli su pre bili službeni duhovi koji su donosili vodu života, ali njihova srca su otvrdnula zbog bezakonja i njihove optužbe protiv grešnika padaju kao grad sa neba. Upamtite paralelu između grada i zlih anđela.

1. Gradu predade stoku njihovu...

2. ...tako što je poslao zle anđele među njih. Psalam 78:48-49

Dakle, ako pažljivo razmotrimo krst, moći ćemo početi shvatati šta se desilo u Gavaonu. Kao prvo, ajde da napravimo sažetak Hristovog iskustva:

1. Hristos je stajao u pukotini ljudskog roda.

2. Pukotina predstavlja povlačenje Božjeg Duha; "napušten"

3. Hristos je nagovestio ovo povlačenje rečima "Žedan sam".

4. Bez Božje zaštite, Sotona Ga je mogao mučiti i pokušati psihički ubiti. "Mi mišljismo da Ga Bog bije..."

5. Svest o ljudskim gresima koji su bili na Hristu i rezultujuće

razdvajanje od Oca su prouzrokovali Njegovu duhovnu patnju.

6. On je umro zbog užasa tog razdvajanja

7. Fizičko mučenje bi bilo uzrok Njegove smrti da nije voleo zakon Svoga Oca. Sinovljeva intenzivna žalost Ga je "pojela" kao vatra pre nego je fizičko mučenje uspelo da okonča Njegov život.

Sada ćemo napraviti paralelu sa Amorejcima.

1. Amorejci su se nalazili u pukotini jer je čaša njihovog bezakonja bila puna.

2. Duh Božji je bio povučen od njih. Oni su bili ostavljeni.

3. Isus im je i dalje davao fizičku silu kako bi živeli iako su odbili Njegov duhovni karakter. Hristos je i dalje bio prisno povezan sa njima.

4. Pošto nije bilo Božje zaštite, Sotona je mogao raditi sa njima šta je hteo.

5. Isus Navin 10:10 kaže "smete ih Gospod". Drugim rečima, dopustio je da ih Njegova Reč osvedoči o njihov greh. Ovo osvedočenje o grehu ih je mučilo i navelo da beže. Ovo je Božji duhovni grad i vatra kao što nam Biblija kaže.

6. Sotona, koji je shvatio da ne može upotrebiti Amorejce da uništi Izrael, jer ih je zahvatio strah, je fizički uništio Amorejce u nasilnom besu. Međutim, Bog je dao Sotoni silu da uradi ovo delo. Bilo je dopušteno da palica padne na zemlju i postane zmija. Sotona je poslao fizički grad.

7. Upotreba Hristove sile od strane Sotone kako bi uništio je nanela bol Hristu, a fizička manifestacija grada je bila otkrivenje Hristove patnje na krstu.

Moramo zapamtiti obrazac Božjeg gneva onako kako je on otkriven na krstu. Reč Božja je učinila da Hristos bude smeten tokom nošenja naših greha, a Sotona je navaljivao na Njegov um sa sumnjom dok je u isto vreme pokušavao da Ga fizički ubije. On je to činio koristeći rimske vojnike i izraelske vođe. Ovim ljudima je bila data sila od strane Hrista, međutim njihovi umovi su bili kontrolisani od strane Sotone.

Isus je otkrio Božju vatru i grad kada je čistio hram u Jerusalimu.

"Sa revnošću i strogošću koje nikada ranije nije ispoljavao, isprevrtao je stolove menjača novaca. Metalni novac je padao, resko zvečeći na mramornom podu. Niko se nije usudio da dovede u pitanje Njegov autoritet. Niko se nije usudio da zastane i pokupi svoj nepošteni dobitak. Isus ih nije tukao bičem od uzica, ali u Njegovoj ruci taj jednostavni bič izgledao je strašno kao plameni mač. Službenici hrama, lakomi sveštenici, preprodavci i trgovci stokom sa svojim ovcama i govedima, žurili su sa ovoga mesta, sa jedinom mišlju da pobegnu od osude Njegovog prisustva." Čežnja vekova, 158. str. orig. 2. pasus

"Silan strah zavladao je mnoštvom koje je osećalo da ih zasenjuje Njegovo božanstvo. Uzvici užasnog straha silazili su sa stotina pobledelih usana. Čak su i učenici drhtali. Isusove reči i način postupanja, koji se toliko razlikovao od Njegovog uobičajenog ponašanja, je zapanjio učenike." Čežnja vekova, 159. str. orig.

Vidimo da je Hristova sila bila upotrebljena na destruktivan način protiv neživih objekata. On je isprevrtao stolove i uništio njihovo trgovanje. Bič u Njegovoj ruci je simbol suda i ima dejstvo kao plameni mač. Mač je Njegova Reč i ta Reč probada kroz pokvarenu dušu čoveka uzrokujući da drhti od straha. Međutim, On ih nije fizički tukao. Hristos je očistio hram duhovno sa vatrom osvedočenja. 40 godina kasnije, Sotoni je bilo dozvoljeno da uništi fizički hram i Jerusalim tako što je poslao rimske vojnike, zapalio hram i poubijao stanovnike.

"Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili čašu osvete. U svom uništenju kao nacije i u svim nevoljama koje su ih snašle posle rasejanja, oni su žnjeli ono šta su sami posejali. Prorok kaže: "O Izraelu ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog svega svoga bezakonja..." (Osija 13:9, 14:1) Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo. Tvrdoglavim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je Sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji. Užasne okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima pokazatelj su

Sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovoj kontroli." Velika borba, 35-36. str. orig.

Kada je Gospod učinio da Amorejci postanu smeteni, On je ulagao poslednji napor da dopre do njih i ohrabri ih da priznaju svoje grehe; međutim, oni su ostali buntovnici, postali su tvrdovrati i dali su Sotoni punu kontrolu kako bi ih fizički uništio.

Zapažamo da Sotona često upotrebljava fizičke objekte kako bi sakrio duhovnu istinu. Hristos je govorio o tome da hleb predstavlja Njegovo telo, a Rimo-Katolička crkva uzima ovaj simbol i tvrdi da ga pretvara u doslovno Hristovo telo. Sotona je uzeo duhovni grad Božje Reči i učinio ga doslovnim kako bi sakrio istinu o tome šta je Bog činio. Zapazite ponovo obrazac na primeru Jerusalima:

"Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo. " Velika borba, 35. str. orig.

Evo ovog principa korak po korak:

1. Božja Reč je kao grad i vatra, ona osvedočava čoveka o greh. Božja dobrota i Njegov dar čovečanstvu pružaju ovo osvedočavanje, a takođe ga stvara i svest o krivici koja se nalazi u duši prekršitelja zakona.
2. Ljudska duša neprekidno odbija molbe koje joj Duh upućuje.
3. Bog nerado povlači Svog Duha što dovodi do suše u duši.
4. Sotona preuzima punu kontrolu.
5. Pošto je Sotoni dopušteno da koristi Božju fizičku silu kako mu je volja, on donosi fizičko uništenje.
6. Sotona sakriva svoje delo uništenja kako bi naveo druge da veruju da je Bog taj koji fizički uništava.

Pogledajte ponovo kako nadahnuće to opisuje:

"Ako se čovek uporno odupire Božjem Duhu, On se naposletku povlači od grešnika i on ostaje bez sile kojom bi mogao da nadvlada svoje zle strasti i bez zaštite od Sotonine zlobe i

neprijateljstva. Razorenje Jerusalima je svečana opomena svima onima koji ne mare za opomene Božje blagodati i koji se odupiru molbama Božje milosti. Nikada nije bilo dato odlučnije sve-dočanstvo o Božjoj mržnji prema grehu i o neminovnosti kazne koja će jednog dana stići grešnike. " Velika borba, 36. str. orig.

Kada čitamo Pismo koje je maskirano Sotoninom okrutnošću, mi ne vidimo da Otac ulaže poslednji napor kako bi spasio, već ljutog Boga rešenog da uništi, osveti, donese smrt. Ako pročitamo ovu priču i ako nam ostanu ove misli u umu da je Bog lično uništio Amorejce, tada postavljamo smrt na presto u našem umu, a Sotona je postigao svoj cilj - donošenje smrti - onima koji se klanjaju takvom bogu smrti i uništenja.

Trijumf svetlosti nad tamom

Ponovićemo kritičnu stvar u vezi ljudske realnosti da čovek imitira Boga kome se klanja. Ako je Bog 99% ljubav, a 1% osvetoljubivi uništitelj, onda je On 100% osvetoljubivi uništitelj. 1% crnog će obojiti 99% belog. Bilo kakvo ispoljavanje sile od strane našeg Oca s namerom da ubije ili uništi bi osiguralo da će ovaj princip biti ponovljen kod onih koji Mu se klanjaju. Zapovedeno nam je da imitiramo Hrista u svemu šta On čini, karakteristiku po karakteristiku.

"Proučavajte Hrista. Proučavajte Njegov karakter, karakteristiku po karakteristiku. On je naš Primer koji treba da kopiramo u našim životima i karakterima; u suprotnom, nećemo uspeti da Ga predstavimo već ćemo svetu predstaviti lažnu kopiju. Nemojte imitirati nijednog čoveka, jer ljudi imaju mane u navikama, govoru, manirima, karakteru. Ja vam predstavljam Čoveka Isusa Hrista." 3. knjiga Odabраниh poruka, 170. str. orig.

"Imamo posao pred nama koji zahteva najveću marljivost i najstroži oprez ujedinjene sa neprestanom molitvom ili nećemo biti u stanju da nadvladamo mane u našem karakteru i da budemo kopija božanskog Primera. Svi bi trebali proučavati kako da imitiramo Hristov život." 4. sveska Svedočanstava, 135. str. orig.

Ako verujemo da je Hristos izvukao fizički mač pred Isusom Navinom i upotrebio ga da pogubi Hananeje i ako verujemo da Hristos lično utapa ljude i pali ih ognjem, onda ćemo činiti upravo ove stvari jer je Hristos naš Primer u SVIM stvarima, a ne samo u nekim stvarima. Jedini način kako da smrt bude potpuno poražena je da osiguramo da kada posmatramo Hrista i Njegovog Oca, da u Njima uopšte ne vidimo tamu ni smrt.

Tama i smrt su ekvivalentni kroz Pismo.

Jov 28:3 "Mraku postavlja među, i sve istražuje čovek do kraja, i kamenje u tami i u senu smrtnom."

Psalam 107:14 "Izvede ih iz tame i sena smrtnog, i raskide okove njihove."

Pismo nam kaže:

1. Jovanova 1:5 "I ovo je obećanje koje čusmo od Njega i javljamo vama, da je Bog videlo, i tame u Njemu nema nikakve."

U našem Ocu i Gospodu Isusu nema tame ni smrti. Bog je svetlost i u Njemu uopšte nema tame. Dakle, treba da razmotrimo sledeća pitanja: da li vidimo smrt u Božjem karakteru? Da li se klanjamo smrti tako što pripisujemo takve postupke našem Ocu i Gospodu Isusu? Sada je vreme da ugledamo veliku svetlost i da izađemo iz ove tame pripisivanja smrti i uništavanja Bogu. Ovo je poslednja poruka milosti svetu. To je otkrivenje Božjeg karaktera ljubavi.

Isaija 9:2 "Narod koji hodi u tami videće videlo veliko, i onima koji sede u zemlji gde je smrtni sen zasvetliće videlo."

Isaija 60:1-3 "Ustani, svetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode; a tebe će obasjati Gospod i slava Njegova pokazaće se nad tobom. I narodi će doći k videlu tvom i ka svetlosti koja će te obasjati."

Duh proroštva nam jasno kaže šta je ova svetlost koju pronalazimo u 60. glavi Isaije:

"On uzrokuje da "iz tame zasvetli videlo". (2. Korinćanima 4:6) Kada "zemlja beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom", "Duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: Neka bude

svetlost. I bi svetlost." (1. Mojsijeva 1:2-3) Tako i u noći duhovne tame, čuje se Božja Reč: "Neka bude svetlost." On Svome narodu kaže: "**Ustani, svetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te.**" (Isaija 60:1)

"Jer, gle", kaže Pismo, "mrak će pokriti zemlju i tama narode; a tebe će obasjati Gospod i **slava Njegova pokazaće se nad tobom.**" (Isaija 60:1)

Tama pogrešnih zamisli o Bogu obavija ovaj svet. Ljudi više ne poznaju pravi Božji karakter. Oni su ga pogrešno shvatili i pogrešno protumačili. Upravo u ovo vreme treba da se objavi božanska poruka, poruka koja prosvetljuje svojim uticajem, poruka koja ima spasonosnu moć. **Istinu o Božjem karakteru treba objaviti. Tamu ovoga sveta treba da razagna svetlost Njegove slave, svetlost Njegove dobrote, milosti i istine.**" Pouke velikog Učitelja, 415. str. orig.

Sunce i mesec stoje mirno

Isus Navin 10:12 "Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevim, i reče pred sinovima Izrailjevim: Stani sunce nad Gavaonom, i meseče nad dolinom elonskom."

Sunčevo i mesečevo mirno stajanje takođe upućuje i na Hristov krst.

"Ostaje samo jedan podsetnik: naš Otkupitelj će uvek nositi ožiljke Svoga raspeća: na Njegovoj nekad ranjenoj glavi, na Njegovim rebrima, rukama i nogama nalaze se jedini tragovi svirepog dela kojeg je prouzrokovao greh. Prorok kaže gledajući Hrista u Njegovoj slavi: "Zraci izlažahu Mu iz ruku i onde beše sakrivena sila Njegova." (Avakum 3:4)" Velika borba, 674. str. orig.

Ako nastavimo čitati dalje 3. glavu Avakuma, videćemo:

Avakum 3:11 "Sunce i mesec stadoše u stanu svom, idoše prema

svetlosti Tvoje strele, prema sevanju sjajnog koplja Tvog."

Kada je Isus Navin, izraelski vođa, naredio Suncu i mesecu da zastanu, to je bilo odraz Hristovog dela zapovedanja Suncu i mesecu da zastanu kada je umro na krstu. Sva tvorevina se poklonila pred ovim činom zadivljujuće ljubavi. U isto vreme, zmija je bila razotkrivena kao uništitelj. Zmija uništitelj je razotkrivena na palici ili štapu. Zaista možemo reći:

Psalam 18:12 "Od sjaja što bijaše pred njim prodoše njegovi gusti oblaci, grad i ugljevlje ognjeno." (KJ prevod)

Pošto su Sunce i mesec zastali, bilo je omogućeno da Sunce nastavi da obasjava svetlošću tokom celog dana. To znači da je tokom 24-časovnog perioda vladala potpuna sunčeva svetlost što je simbol potpune Hristove pobeđe nad tamom koju je ostvario kroz krst. Na nebu neće biti noći i to će nagoveštavati da je tama smrti potpuno poražena. Kao što se Sotona trudio da sakrije Božju ljubav izraženu u smrti Njegovog Sina i to je činio kroz svoja mučenja i fizičko razapinjanje Hrista, isto tako se trudio i da u priči o Gavaonu sakrije priču o krstu, na koju simbolika ukazuje, sa slikom ljutog i srditog Boga koji smrskava glave zlih ljudi sa doslovnim kamenjem. Sada je vreme da se ustane, zasvetli i dođe u svetlost Božjeg karaktera ljubavi.

Božje neobično delo

Imajući sve ovo na umu, sada smo spremni da ispitamo značenje fraze "Božje neobično delo".

Isaija 28:21 "Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, **neobično** delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj."

Prva upotreba reči "neobično" ima u u jevrejskom sledeće značenje :

Strong: [H2114] zûr

Primitivni koren; **okrenuti se** (pogotovo u pogledu stanovanja); dakle biti stranac, tuđinac, nečist; pogotovo (aktivan princip) počiniti preljubu: (doći iz) drugog (čoveka, mesta), vejalica, otići, čudno (stranac, stvar, žena)

Gesenius` Hebrew-Chaldee rečnik: **Okrenuti se. Otići. Skrenuti s puta.** Biti stranac.

"Neobično Božje delo" ne označava da On lično podiže Svoju pesnicu i smrskava Svoje neprijatelje. "Neobično delo" predstavlja Njegovo okretanje i dozvoljavanje da se napravi pukotina u Njegovom Duhu. U skladu sa željama grešnika, On dozvoljava da postane Stranac.

Druga reč za "neobično" je drugačija jevrejska reč. Ona daje utisak da se radi o nečemu stranom.

Strong: [H5237] nokrîy

Od H5235 (druga forma); čudno, u više varijeteta stepena i aplikacija (strano, ne-srodno, preljubničko, drugačije, čudesno): - stranac, tuđinac, inozeman (inozemac, žena)

Za Gospoda je potpuno strano da se okrene i postane Stranac Svojoj deci. Nakon više godina pokušavanja da dopre do grupe ljude, On naposletku povlači Svog Duha. Ovaj postupak uzrokuje da drhti u tuzi i žalosti kao što to vidimo u Hristovom životu kada je plakao nad Jerusalimom. On ih je želeo sakupiti kao što kokoš sakuplja piliće, ali oni su to odbili.

Šta god smatrali da Biblija uči, moramo to dovesti u sklad sa onim šta znamo o Božjem karakteru u svetlosti njegovog savršenog otkrivenja u ličnosti Isusa Hrista. Isus je neprekidno imao poteškoće da izrazi duhovne istine ljudima, jer su se oni neprekidno držali fizičkih stvari i nisu napredovali u dublje značenje.

Ko je Bog koji sedi na prestolu našeg srca? Da li je Bog kome služite Osoba koja je lično odgovorna za smrt više miliona ljudi? Da li je nasilje postalo deo Boga kome se klanjate? Ako smrt trenutno sedi na prestolu, tada će smrt biti večna, jer je Bog večan.

Ako je Bog ljubav, milost i blagodat, a Njegova pravednost se otkriva u dozvoljavanju da Njegovi podanici prime plodove svojih ruku, tada će, zaista, poslednji neprijatelj koji će biti pobeđen, biti smrt. Kada poslednja poruka milosti u vezi Božjeg karaktera bude otkrivena, smrt će biti uklonjena sa prestola svemira iz naših umova i mi ćemo Mu služiti bez straha.

Luka 1:74 "Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojih, i da Mu služimo bez straha..."

1. Korinćanima 15:26 "A poslednji će neprijatelj biti uništen, smrt." (KJ prevod)

2. Timotiju 1:7 "Jer nam Bog ne daje duha straha..."

Božje neobično delo

"Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj." Isaija 28:21

Šta je to "neobično delo" koje je Bog uradio? Mnogi kažu da je to Božji nekarakterističan postupak čišćenja svemira od greha. Da li Bog ikad postupa na način koji nije u skladu sa Njegovim karakterom?

Ko je Bog kome se klanjate? Da li je On Tvorac života, ljubavi i slobode ili je Tvorac i života i smrti? Da li su Božja milost i pravda dve suprotne strane Njegove prirode ili je pravda izraz Njegove milosti?

Da li je Bog i u zemljotresu, vetru i vatri kao što je u tihom, tankom glasu? Da li je Bog lično spalio na hiljade ljudi do smrti slično onome što se desilo u Hirošimi i Nagasakiju? Zašto je Isus ukorio učenike kada su želeli da se dozove vatra sa neba i potuno odbacio njihovu ideju iako su, kao podršku svojoj ideji, citirali Ilijine reči?

Da li postoji doslednost između Hristovog stajanja pred Isusom Navinom sa izvučenim mačem i reči koje je uputio Svojim učenicima: "Svi koji se maše za mač, od mača će i izginuti"?

Ova knjižica sadrži iskrene napore da se daju odgovori na ova pitanja i potvrdi istina da je Bog ljubav i da će svakom čoveku vratiti po delima njegovim.